

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น เล็ก ไม่ผลัดใบหรือผลัดใบช่วงสั้น สูงได้ถึง 9(18) ม. เปลือกสีน้ำตาลอ่อนถึงเทาเรียบ หรือขรุขระ เป็นรอยหรือลอก ค่อยข้างหนาเปลือกในมีกลิ่นหอม ใบ กว้าง 4.5-10 ซม. ยาว 8-20 ซม. ส่วนมากรูปขอบขนานแกมรีถึงไข่กลับ ปลายแหลมถึงหูดหรือเป็นแฉ่ โคนรูปส้อมกว้างหรือ เป็น รูปหัวใจ อาจเบี้ยว เนื้อบางเกลี้ยงและเป็นมันด้าน บน มีขนและเกลี้ยงหรือมีขนสีน้ำตาลอมเหลือง ถึงออกเทากระจายด้านล่าง เส้นกลางใบ เป็นร่องเล็กน้อยด้านบน เส้นใบ 6-12 คู่ เป็นร่องด้านบน เส้นใบย่อยเป็นชั้นบันได จางด้านบน ชัดด้านล่าง ก้านใบยาว 0.6-2.5 ซม. มีขนละเอียด ดอก ออกเป็นช่อคล้ายช่อกระจุก ยาว 1-2 ซม. ตามซอกใบ และตามกิ่งเกลี้ยง แต่ละช่อซี่ร่ม ยาว 0.7-1.2 มม. ก้านช่อซี่ร่มยาว 0.5-1.2 มม. มีขนละเอียด มี 6-8 ดอกต่อ 1 ช่อซี่ร่ม แต่ละดอกมีก้านดอกยาว 2-3 มม. มีขนแน่น ผล ยาว 0.8-1.2 ซม. รูปไข่ แก่สีแดงเข้มถึงดำแกมน้ำเงินอมม่วง เกลี้ยงและเป็นมัน กลีบรอบไม่จัก รูปจานรองถ้วย เส้นผ่านศูนย์กลางยาว 5-7 ซม. พบทั่วไปในถิ่นที่อยู่หลายแบบ ทั้งในป่าดิบที่ต่ำและที่สูง มักพบใกล้น้ำ

ข้อมูลอ้างอิง : ไข่มอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองงานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้เล่ม 2 - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปฟ. 2559. 792 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์พันธุกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

